

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

18 жовтня 2019 р.

Київ

6480/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіривши скаргу Мільштейна Михайла Ернестовича стосовно суддів Київського районного суду міста Одеси Войтова Геннадія Васильовича, Борщова Ігоря Олексійовича,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 24 вересня 2019 за вхідним № М-5346/0/7-19 надійшла скарга Мільштейна М.Е. стосовно суддів Київського районного суду міста Одеси Войтова Г.В., Борщова І.О.

В скарзі ставиться питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів за дії, вчинені при здійсненні правосуддя у справі , посилається на те, що суддею Войтовим Г.В. порушено норми ст.278, 254 та 256 КУпАП України, а саме прийнято до розгляду повернутий протокол про притягнення його до адміністративної відповідальності за ч.1. ст. 173-2 КУпАП, незважаючи на те, що в ньому залишені всі зазначені в постанові суду від 15.08.2019 року недоліки його оформлення, постійно здійснює призначення справи до розгляду, безпідставно відмовляє в задоволенні його клопотань про закриття провадження у справі, несвоєчасно направив виклик в суд на 21.08.2019 року чим порушив вимоги ст.277 КУпАП щодо процесуального строку виклику, а також порушив своїми діями ст. ст. 126, 129 КАС України, суддя Борщов І.О. на його думку допустив порушення правил щодо відводу, здійснив розгляд його заяви через 6 днів після подання заяви, порушивши вимоги ч.11 ст. 40 КАС України, що свідчить про вчинення суддями дисциплінарного проступку.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя 24 вересня 2019 року скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

Відповідно до статті 108 Закону № 1402-VIII дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначено главою 4 розділу II Закону України «Про Вищу раду правосуддя» від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII (далі – Закон № 1798-VIII).

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону № 1798-VIII передбачено, що дисциплінарне провадження включає, зокрема, попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги.

Частиною першою статті 43 Закону № 1798-VIII встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи.

Конституційний Суд України у рішенні від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001 вказав, що відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. При здійсненні правосуддя судді незалежні і підкоряються лише закону (частина перша статті 129 Конституції України). Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий.

Під дисциплінарним проступком судді слід розуміти винне, протиправне порушення службових обов'язків, що виражається в обмеженні або порушенні законних прав та інтересів осіб, які беруть участь у судочинстві, або перешкодженні доступу до правосуддя, порушенні суддівських обмежень, і так само загальноновизнаних моральних вимог.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

У пункті 22 Декларації щодо принципів незалежності судової влади, прийнятої Конференцією голів верховних судів країн Центральної та Східної Європи 14 жовтня 2015 року, вказано, що жоден суддя не повинен притягатися до дисциплінарної відповідальності чи звільнятися за винесені ним судові рішення, окрім як у разі грубої недбалості чи навмисного порушення закону.

Згідно із частиною другою статті 107 Закону № 1402-VIII дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Дисциплінарна скарга підписується скаржником із зазначенням дати її підписання.

Всупереч вимогам пункту 4 частини 2 статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» автор скарги також не зазначив у скарзі фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують його доводи про допущені суддями порушення, а тому доводи скаржника з цих підстав до уваги не приймаються.

Текст скарги і додані документи не дають підстав для висновку про умисне порушення суддями норм права чи прав скаржника, оскільки суддями постановлені ухвали в яких із застосуванням норм чинного законодавства на момент їх ухвалення та постановлення викладено підстави та обґрунтування саме таких судових рішень, не виходять за межі допустимого суддівського розсуду, а доводи скаржника в скарзі ґрунтуються лише на його припущеннях.

За викладених обставин скарга Мільштейна М.Е. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону № 1402-VIII може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді; посилань на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують відомості про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку.

Посилання у скарзі на незаконність дій суддів має на увазі переоцінку дисциплінарним органом доказів у справі і висновків суду, що є неприпустимим.

Вища рада правосуддя діє в межах повноважень, визначених статтею 131 Конституції України та статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не наділена повноваженнями оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Виключне право перевірки законності і обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Автор скарги будує свої доводи та аналізує дії суддів та постановлені ними процесуальні документи, висловлює свою незгоду з оцінкою доводів викладених суддями в судових рішеннях, пропонує своє бачення обставин справи та її вирішення, доводи та мотиви його скарги зводяться до заперечень результатів розгляду суддями справи, полягають у його власному тлумаченні фактичних обставин та намаганні на підставі викладеного ним переконати дисциплінарний орган у допущенні порушень суддями при здійсненні правосуддя та підтвердити їх неналежну поведінку при здійсненні правосуддя.

Із тексту скарги не вбачається, які чинники, крім суб'єктивного сприйняття і оцінки скаржником процесуальних дій суддів мають свідчити про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку і тягнути висновок дисциплінарного органу про наявність в діях суддів ознак дисциплінарного проступку.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді; посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону № 1798-VIII.

Пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скаржнику.

З огляду на викладене скарга має бути залишена без розгляду та повернута скаржнику.

Керуючись статтями 42, 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» № 1798-VIII, статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII, пунктами 12.4, 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

Скаргу Мільштейна Михайла Ернестовича стосовно суддів Київського районного суду міста Одеси Войтова Геннадія Васильовича, Борщова Ігоря Олексійовича залишити без розгляду та повернути скажнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.В. Матвійчук